

Kompislägret i Raftarp

Vi kom till Raftarp på förmiddagen och fick den bästa platsen, trodde vi. Alla hjälptes åt med att resa tälten och stuva undan packningen i strålande solsken. När byggandet var klart tog vi fram vår medhavda lunch. Det var nu klart för att gå till Lära känna samlingen. Det började med att Stefan från vår kår tillsammans med en annan ledare hissade fanan, nu var lägret invigt. Efter det var det dags för den riktiga lära känna grejen, vi delades in i olika grupper och fick träffa scouter från andra kårer.

Därefter började det kurra lite i magen och mycket riktig, det var tid för middag. Elden startades i spisen och muurikkan åkte fram. När maten var uppäten var det några av oss som ville gå och bada i sjön. Vi andra satt ner och tog det lite lugnt och förberedde oss inför kvällens stora lägerbål. Vi hörde lite åska långt bort och för säkerhets skull så började vi gräva upp rännor runt om alla tälten. Ett par minuter innan bålet skulle tändas kom regnet och åskan. Vi satt i vårt stora tält och tittade ut på det som skulle vara en eld, det var inte lätt att vara en eld när det regnade så mycket. Det riktigt öste ner och det började rinna in i ett tält, så ledarna fick gå ut och gräva djupare och bredare rännor.

Dagen efter hade det slutat regna och det var tid för frukost. Det fanns gröt, filmjolk och smörgåsar med pålägg att välja på, nästan som en hotellfrukost. Efter frukosten var det dags att gå ut på dagens äventyr. I år var temat Wild kids och vi gick runt till stationer där man fick göra en massa roliga uppgifter. Lunchen fick vi äta på lägerplatsen och var färdig när vi kom dit, så det var bara att plocka fram mat-kåsan, dricka-kåsan och besticken. På kvällen var det tid för de äldre scouterna att ge sig iväg på en nattävling där de skulle leta upp Ura-Kaipas yxa. Vi som stannade kvar på kvällen fick krabbelurer med grädde och sylt som ledarna gjorde över den öppna elden. Tyvärr vann de äldre scouterna inte yxan detta år heller. Sista dagen var det tid för att plocka ihop alla våra saker och packa ner tälten. När allt var nerplockat såg lägerplatsen ut som en jättesandlåda med hålor och berg av sand och jord. Detta var bara att återställa så att marken var lika jämn som den var när vi kom. Ett tungt arbete men det blev bra till slut.

Efter avslutningen var alla jättetrötta och de flesta somnade säkert i bilen på väg hem. Ett lyckat läger helt enkelt, trots regn både utanför och inuti stövlarna.